

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17117/2023
16.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Конаков, адвокат из ..., против тужене Општине Кладово, коју заступа Правобранилаштво општине Кладово, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 311/23 од 28.02.2023. године, у седници одржаној 16.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 311/23 од 28.02.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 311/23 од 28.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Основног суда у Неготину - Судска јединица у Кладову П 111/19 од 17.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да од тужиоца преузме својину на земљишту: кат. парцела .., њива треће класе, површине 66 ари и 10 м², и кат. парцела .., њива друге класе, површине 3 ари и 50 м², обе потес „...“, у насељу ..., општина Кладово, уписане у Листу непокретности .. КО Кладово, за јавно земљиште, као и да право својине на преузетом земљишту, на основу ове пресуде, упише у катастар непокретности као јавну својину, што би тужилац био дужан да трпи. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде за власништво на преузетом земљишту исплати новчани износ од 3.234.454,59 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 144.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 311/23 од 28.02.2023. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној на основу члан 404. ЗПП.

Тужена је дала одговор на ревизију.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...10/23 други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Према утврђеном чињеничном стању, предметне кат. парцеле тужиоца .. и .. су у његовој својини и државини, по начину коришћења су њиве и опорезују се као пољопривредно земљиште. Решењем тужене Општине Кладово бр.465-15/93-01 од 24.06.1993. године утврђено је постојање општег интереса за експропријацију земљишта у корист и за потребе тужене ради одређивања санитарне заштите водоизворишта „Царине“ у Кладову, међу којем је и предметно земљиште тужиоца. Поступак експропријације никада није спроведен у односу на тужиочево земљиште (није донето решење о експропријацији), јер тужена општина није имала за то интерес с обзиром на то да се на њему не налазе објекти водопривреде, већ се налазе на другим парцелама (пет експлоатационих бунара и црпна станица). Земљиште није фактички одузето од тужиоца, може њиме да несметано располаже и да га користи под условом да не угрожава водозахват. Тужиочеве парцеле се налазе у ужој зони санитарне заштите изворишта водоснабдевања „Царина“ у Кладову, ван грађевинског подручја насељеног места Кладово (информација о локацији од 08.04.2019. године, са ослоном на Одлуку о изменама и допунама Плана генералне регулације Кладова бр. 350-91/2018-1 од 20.12.2018. године „Службени лист општине Кладово“ бр.15/18 од 20.12.2018. године, и плански документ РГЗ-СКН Кладово од 28.01.2019. године), која чињеница није била спорна међу странкама. Тужилац парцеле не користи. О тужбеном захтеву нижестепени судови су одлучили, с позивом на то да тужилац није фактички депоседиран са својих парцела по основу фактичке или непотпуне експропријације, да је и даље власник и држалац истих (члан 3. Закона о основама својинско правних односа), да је његова воља да њима не располаже и да их не користи, а да на другачију одлуку није од утицаја чињеница да постоји њихова смањена тржишна вредност због тога што се налазе у ужој зони санитарне заштите изворишта водоснабдевања (налаз и мишљење Комисије вештака Републичког завода за судска вештачења АД Нови Сад), нити то што тужилац има обавезу да их држи, користи и њима располаже у складу са одредбом члана 134. став 2. Закона о водама.

Нижестепене одлуке су донете у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права с једне стране у погледу овлашћења која има власник и држалац земљишта које није експроприсано, односно не налазе се у режиму јавне својине у смислу одредаба члана 3. Закона о основама својинско правних односа, чланова 1., 5. став 1. и 53. ставови 1. и 2. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“, бр. 53/95... 106/16-Аутентично тумачење), члана 58. ставови 1. и 2. Устава РС и члана 10. Закона о јавној својини („Службени гласник РС“, бр. 72/11...153/20), а с друге стране у погледу забрана и ограничења које је дужан да трпи власник и држалац таквог земљишта које се налази у ужој зони санитарне заштите изворишта водоснабдевања предвиђеној планским актом прописаних одредбама члана 134. ставови 1. и 2. у вези члана 74. став 1. Закона о водама („Службени гласник РС“, бр.30/10...95/18-др. закон) и члана 27. Правилника о начину одређивања зона санитарне заштите изворишта водоснабдевања („Службени гласник РС“, бр 92/08). Тужилац у ревизији није пружио доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова. Осим тога, разлози ревизије се делом односе на оспоравање утврђеног чињеничног стања, због чега се посебна ревизија не може изјавити сходно члану 407. став 2. ЗПП.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 28.02.2019. године, а преиначена поднеском тужиоца од 16.09.2022. године, означена вредност предмета спора је 3.234.454,59 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију није признат јер нису били нужни за вођење спора због чега је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић